

EUDR – ความเข้าใจผิดกับความเป็นจริง (Myths vs. Reality)

คำชี้แจงความเข้าใจผิดเกี่ยวกับกฎระเบียบของสหภาพยุโรปว่าด้วยสินค้าปลอดการทำลายป่า (EUDR)

“เกษตรกรไม่สามารถตัดและขายต้นไม้ของตนเองได้”

ความเป็นจริง: พื้นที่เพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์จัดเป็นพื้นที่เพื่อการทำเกษตรกรรม ซึ่งไม่อยู่ภายใต้ข้อบังคับของ EUDR

โดยทั่วไปกฎระเบียบไม่ได้ห้ามเกษตรกรตัดต้นไม้ในที่ดินของตน ในกรณีพื้นที่ที่ทำเกษตรกรรมมีบางส่วนจัดเป็นพื้นที่ป่า (มากกว่า 0.5 เฮกตาร์และตรงตามเงื่อนไขอื่น ๆ ทั้งหมด) การตัดต้นไม้ยังคงได้รับอนุญาตภายใต้ EUDR ตราบใดที่ไม่ทำให้ป่าไม้เสื่อมโทรมและสามารถปลูกทดแทนได้เกษตรกรไม่ได้มีการผูกพันทางกฎหมายในการปฏิบัติตาม EUDR เว้นแต่เกษตรกรเองจะเป็นผู้วางจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการครอบคลุมโดยกฎระเบียบนี้ในตลาดสหภาพยุโรปโดยตรง

EUDR ได้รับการออกแบบมาเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและเป็นไปตามกฎระเบียบ มิได้เป็นการขัดขวางกิจกรรมด้านป่าไม้ทั้งหมด

“กาแฟทุกเมล็ดจะต้องมีการติดตามย้อนกลับไปถึงแหล่งที่มา”

ความเป็นจริง: บริษัทต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องติดตามผลิตภัณฑ์แต่ละรายการย้อนกลับไปยังพื้นที่เพาะปลูกที่เฉพาะเจาะจงเสมอไป

ห่วงโซ่อุปทานมีความซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายขั้นตอน ในระหว่างกระบวนการ บางครั้งสินค้าโภคภัณฑ์จากหลายพื้นที่จะถูกนำมารวมกัน เพื่อแก้ไขปัญหานี้ กฎระเบียบอนุญาตให้มีการตรวจสอบย้อนกลับแบบรวมกลุ่มซึ่งหมายความว่าบริษัทต่าง ๆ จะรายงานเกี่ยวกับพื้นที่แหล่งที่มาทั้งหมด (พื้นที่ต้นทางหรือแหล่งที่มาวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์) (พื้นที่ที่มีการผลิตหรือเก็บเกี่ยววัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์) รวมทั้งแปลงที่ดินที่เกี่ยวข้องทั้งหมด แม้ว่าไม่สามารถเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์แต่ละรายการกับพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นการเฉพาะเจาะจงได้ก็ตามในกรณีเช่นนี้ พวกเขาสามารถกำหนดพื้นที่แหล่งที่มาทั้งหมดให้กับผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้ายทั้งหมดได้ บริษัทต่าง ๆ ยังสามารถ “สำแดงเกิน (declare in excess)” ได้เมื่อมีการนำสินค้าเพียงบางส่วนจากล็อตใหญ่เข้าสู่ตลาดเป็นครั้งแรก (ตัวอย่างเช่น หากมีการนำเมล็ดกาแฟเข้าสู่ตลาดเป็นครั้งแรก โดยเมล็ดกาแฟนี้เป็นเพียงบางส่วนจากการนำเข้าล็อตใหญ่ด้วยการขนส่งแบบเทกอง) โดยบริษัทสามารถสำแดงพื้นที่การจัดหาที่ใหญ่ขึ้นหรือครอบคลุมผลิตภัณฑ์ทั้งล็อตที่ถูกจัดส่ง อย่างไรก็ตาม บริษัทจะต้องไม่ผสมผลิตภัณฑ์ที่เป็นไปตามข้อกำหนดกับผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดหรือผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทราบแหล่งที่มา

“EUDR เป็นภาระที่ต้องจัดทำเอกสารมากมายกองเป็นภูเขา”

ความเป็นจริง: รายงานการตรวจสอบสถานะสินค้าสามารถทำได้ผ่านระบบออนไลน์ โดยส่งข้อมูลเพียงครั้งเดียวและนำกลับมาใช้ซ้ำได้

บริษัทต่าง ๆ สามารถยื่นรายงานการตรวจสอบสถานะสินค้าในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านฐานข้อมูลดิจิทัลของสหภาพยุโรป (Information System) รายงานเหล่านี้จะถูกตรวจสอบโดยระบบทะเบียนกลางและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรป เป้าหมายหลักของ EUDR คือเพื่อให้แน่ใจว่าบริษัทต่าง ๆ ทราบอย่างแน่ชัดว่าสินค้าโภคภัณฑ์ของตนมาจากที่ใด เพื่อช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการทำลายป่าและการทำให้ป่าเสื่อมโทรม รายงานการตรวจสอบสถานะสินค้าพร้อมข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์เป็นวิธีที่ง่ายและมีประสิทธิภาพมากที่สุด

ก่อนวันที่กฎระเบียบ EUDR มีผลบังคับใช้ คณะกรรมาธิการยุโรปได้จัดเตรียมระบบสารสนเทศไว้ โดยมีจุดประสงค์เพื่อช่วยลดภาระด้านเอกสารอย่างมีนัยสำคัญและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน นอกจากนี้ ระบบยังมีช่องทางเชื่อมต่อ (Application Programming Interface - API) ที่จะเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการและหน่วยงานของรัฐสมาชิกสามารถเชื่อมระบบที่มีอยู่เดิมของตนเข้ากับทะเบียนกลางได้โดยตรง ซึ่งเป็นทางเลือกแทนการใช้งานผ่านเว็บไซต์ปกติของระบบ นอกจากนี้ บริษัทต่าง ๆ ยังสามารถอ้างอิงข้อมูลที่เคยส่งไปยังระบบสารสนเทศแล้ว โดยไม่จำเป็นต้องส่งข้อมูลเดิมซ้ำอีกหลายครั้ง

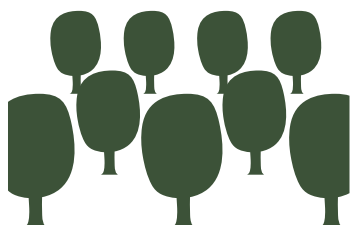

“EUDR เป็นการเลือกปฏิบัติและสร้างอุปสรรคทางการค้า”

ความเป็นจริง: ทุกประเทศและทุกผลิตภัณฑ์ต่างได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามกฎหมายขององค์การการค้าโลก (WTO) การบังคับใช้ EUDR เป็นไปอย่างเท่าเทียมสำหรับผลิตภัณฑ์ทั้งหมดไม่ว่าจะผลิตภายในหรือภายนอกสหภาพยุโรป รวมถึงธุรกิจใด ๆ ที่ต้องการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ของตนในสหภาพยุโรป

กฎระเบียบนี้ได้รับการออกแบบให้เป็นไปตามกฎหมายขององค์การการค้าโลก (World Trade Organisation: WTO) โดยจะไม่สร้างอุปสรรคที่ไม่เป็นธรรมต่อผู้ผลิตในประเทศอื่น และจะไม่สร้างอุปสรรคทางการค้าโดยแอบแฝงภายใต้ข้ออ้างในการปกป้องสิ่งแวดล้อม

“วนเกษตร (Agroforestry) และการเกษตรแบบยั่งยืนจะขัดกับข้อกำหนดของ EUDR”

ความเป็นจริง: วนเกษตรและการเกษตรที่เคารพต่อสิ่งแวดล้อมได้รับการสนับสนุนและไม่ขัดแย้งกับ EUDR

EUDR มีความยืดหยุ่นสำหรับกิจกรรมทางการเกษตรเพื่อส่งเสริมวนเกษตรและแนวทางปฏิบัติทางการเกษตรที่ยั่งยืนและไม่ถือเป็นการละเมิดกฎระเบียบ

ตามคำจำกัดความขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ที่ดินที่ใช้สำหรับวนเกษตรจัดอยู่ในประเภทพื้นที่ ‘เพื่อการเกษตร’ ไม่ใช่พื้นที่ ‘ป่าไม้’ ซึ่งหมายความว่าภายใต้ EUDR ที่ดินที่ใช้สำหรับวนเกษตรไม่ถือเป็นป่าไม้และไม่อยู่ภายใต้กฎระเบียบนี้

ในทำนองเดียวกัน สวนเกษตร หรือ วนเกษตร เช่น สวนปาล์มน้ำมัน จัดเป็นพื้นที่ ‘เพื่อการเกษตร’ และไม่ถือว่าเป็นพื้นที่ ‘ป่าไม้’ ภายใต้ EUDR

แนวปฏิบัติทางการเกษตรบางประเภท เช่น การใช้พื้นที่ทางการเกษตรอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การปลูกไม้ยืนต้นเป็นแนวกันลมหรือการจัดพื้นที่เลี้ยงสัตว์แบบปล่อยให้กินหญ้าโดยไม่ทำลายระบบนิเวศ เหล่านี้ถือว่าไม่เข้าข่ายอยู่ภายใต้คำจำกัดความของคำว่า “ป่าไม้” ตามข้อกำหนดของ EUDR

EUDR เป็นมาตรการที่สหภาพยุโรปดำเนินการโดยอิสระ เพื่อปกป้องสิ่งแวดล้อมและปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศของตน รวมถึงข้อตกลงทางการค้าและข้อกำหนดขององค์การการค้าโลก (WTO) โดยมาตรการนี้ไม่ใช้การห้ามทางการค้า: จะไม่มีประเทศหรือสินค้าโภคภัณฑ์ใดถูกแบน

สหภาพยุโรป ในฐานะผู้ให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศรายใหญ่ที่สุดของโลก ได้ดำเนินความร่วมมือกับประเทศคู่ค้าอย่างต่อเนื่อง และจะยังคงให้ความร่วมมือดังกล่าวต่อไป เพื่อรับฟังข้อกังวลและให้การสนับสนุนที่เหมาะสมแก่ประเทศคู่ค้า อันจะเอื้อให้การค้าขายสามารถดำเนินต่อไปได้โดยปราศจากการทำลายป่า

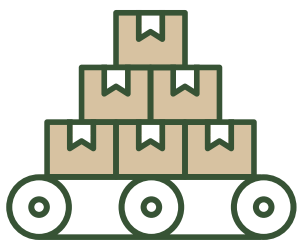

“สหภาพยุโรปกำลังแทรกแซงอธิปไตยของประเทศอื่นที่อนุญาตให้มีการทำลายป่าอย่างถูกกฎหมาย”

ความเป็นจริง: การจัดการกับการทำลายป่าอย่างผิดกฎหมายเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ

ในหลายประเทศ การขยายพื้นที่ทางการเกษตรที่นำไปสู่การทำลายป่าเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมายภายใต้กฎหมายของประเทศเหล่านั้น การประเมินผลกระทบโดยคณะกรรมการการยุโรป (Impact Assessment by the Commission) พบว่าหากสหภาพยุโรปมุ่งเน้นเฉพาะการทำลายป่าอย่างผิดกฎหมาย อาจกระตุ้นให้บางประเทศที่พึ่งพาการส่งออกสินค้าเกษตรลดมาตรฐานการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมลง เพื่อให้สามารถเข้าถึงตลาดสหภาพยุโรปได้ง่ายขึ้นซึ่งอาจส่งผลให้เกิดการทำลายป่ามากยิ่งขึ้น

เนื่องจากห่วงโซ่อุปทานทั่วโลกมีความเชื่อมโยงถึงกัน นโยบายในภูมิภาคหนึ่งจึงสามารถช่วยปกป้องระบบนิเวศในอีกภูมิภาคหนึ่งได้ สหภาพยุโรปกำลังแสดงถึงความรับผิดชอบในฐานะหนึ่งในตลาดผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุดในโลกผ่าน EUDR สหภาพยุโรปมีสิทธิในการกำหนดมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่วางขายในตลาดของตน เนื่องจากกฎระเบียบนี้จะช่วยให้บรรดาสัญญาด้านสภาพภูมิอากาศและความหลากหลายทางชีวภาพทั่วโลก ประเทศคู่ค้าของสหภาพยุโรปต่างมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการหารือเกี่ยวกับการบังคับใช้ EUDR ยกตัวอย่างเช่น ผ่านกลไกการมีส่วนร่วม เช่น การประชุมร่วมกันระดับพหุภาคีเพื่อการคุ้มครองและฟื้นฟูผืนป่าโลก (Multi-Stakeholder Platform on Protecting and Restoring the World's Forests) ซึ่งเป็นเวทีที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกลุ่มต่าง ๆ มารวมตัวกันเพื่อหารือเกี่ยวกับนโยบายด้านป่าไม้และการทำลายป่า

“EUDR จะทำให้เกิดปัญหาคอขวดในห่วงโซ่อุปทานและทำให้ราคาสินค้าเพิ่มสูงขึ้น”

ความเป็นจริง: ผลประโยชน์ระยะยาวอาจมีมากกว่าต้นทุนทางธุรกิจเหล่านี้

ข้อกำหนดของ **EUDR** ได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติที่ดีซึ่งมีอยู่แล้ว การปรับตัวต่อข้อกำหนดนี้จึงไม่ใช่เรื่องใหม่สำหรับหลายธุรกิจ และเพื่อให้เกิดความราบรื่นในการเปลี่ยนผ่านสหภาพยุโรปได้กำหนดระยะเวลาผ่อนปรนในช่วงเปลี่ยนผ่าน (**transition periods**) สำหรับการปรับตัว โดยให้ระยะเวลายาวนานขึ้นเป็นพิเศษสำหรับวิสาหกิจขนาดเล็กและรายย่อย (**SMEs**) เพื่อช่วยลดผลกระทบและสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนสามารถปฏิบัติตามได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การกำหนดให้มีการตรวจสอบย้อนกลับจะเพิ่มความโปร่งใสในห่วงโซ่อุปทานและอาจช่วยลดจำนวนคนกลางได้ ข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์สามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านเทคโนโลยีที่มีอยู่ทั่วไปอย่างแพร่หลายและไม่มีค่าใช้จ่าย และเป็นบันทึกพิกัดภูมิศาสตร์เพียงครั้งเดียว (หากมีค่าใช้จ่ายในการรวบรวมข้อมูลก็เป็นค่าใช้จ่ายเพียงครั้งเดียว ไม่ใช่ภาระทางการเงินที่ต่อเนื่อง) บริษัท/ผู้ประกอบการที่จัดหาสินค้าจากเกษตรกรรายย่อย รวมทั้งสหกรณ์และรัฐบาลสามารถให้การสนับสนุนและช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยให้สามารถปรับตัวเข้ากับระบบใหม่ได้

ในการประเมินผลกระทบ (**Impact Assessment**) พบว่าต้นทุนในการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ EUDR สำหรับภาคธุรกิจนั้นต่ำกว่าผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในแง่ของมูลค่าที่ได้จากการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก นอกจากนี้สินค้าที่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของ **EUDR** จะมีความได้เปรียบทางการแข่งขันในตลาด เนื่องจากสามารถตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้นทั่วโลกสำหรับสินค้าที่มาจากแหล่งผลิตอย่างยั่งยืน

“ระบบสารสนเทศ (Information System) ยังไม่พร้อมใช้งาน”

ความเป็นจริง: การเปิดใช้งานระบบดำเนินไปตามแผนที่กำหนดไว้ โดยระบบฐานข้อมูลดิจิทัล (**Information System**) ได้เปิดใช้งานอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2567 ตามแผนที่วางไว้

- มกราคม 2567: ระบบได้รับการทดสอบกับบริษัท 100 แห่ง

- พฤษภาคม 2567: ระบบเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลสารสนเทศผ่านระบบ **API** โดยเปิดให้สาธารณชนใช้งานแล้ว โดยการเชื่อมต่อนี้ทำให้ภาคเอกชนและหน่วยงานภาครัฐสามารถส่งรายงานการตรวจสอบสถานะได้โดยอัตโนมัติ ลดภาระงานในการกรอกข้อมูลทีละรายการด้วยตนเอง
- สิงหาคม 2567: บริษัทต่าง ๆ สามารถทดสอบไฟล์พิกัดภูมิศาสตร์ของตนกับบริการ **Commission IT** เพื่อให้มั่นใจว่าไฟล์เข้ากันได้กับระบบ
- การฝึกอบรมในสถานที่จริงสำหรับหน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปถูกจัดขึ้นในกรุงบรัสเซลส์ การฝึกอบรมนี้จะช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถนำความรู้ไปจัดฝึกอบรมให้แก่ผู้ประกอบการในประเทศของตนได้
- มีวิดีโอสอนการใช้งานเพื่อแนะนำผู้ใช้เกี่ยวกับวิธีการใช้งานระบบ
- เว็บไซต์ของคณะกรรมการ **Commission website** ได้รับการปรับปรุงและจัดระเบียบใหม่เพื่อให้ค้นหาข้อมูลได้ง่ายขึ้น

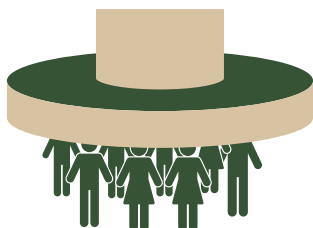
“ไม่มีเงินทุนในการดำเนินการตาม EUDR”

ความเป็นจริง: มีการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินและทรัพยากรอื่น ๆ อย่างเหมาะสมเพื่อรองรับการดำเนินงานและการกำกับดูแลการปฏิบัติตามข้อกำหนดของ EUDR

ประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปกำลังสร้างกรอบการทำงานด้านกฎหมายระดับชาติเพื่อใช้และบังคับใช้กฎระเบียบนี้ กฎหมายเหล่านี้จะช่วยรับประกันว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจะมีอำนาจ ความเป็นอิสระ และมีทรัพยากรที่เพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่

สหภาพยุโรปมีหลายโครงการเพื่อสนับสนุนเกษตรกรรายย่อยในช่วงการเปลี่ยนผ่านนี้: โครงการ **Team Europe Initiative** (80 ล้านยูโร) รวมถึงโครงการ **SAFE Programme** (60 ล้านยูโร) ให้การสนับสนุนด้านการเงินและด้านวิชาการเพื่อช่วยให้ประเทศคู่ค้าสร้างห่วงโซ่อุปทานที่ปลอดภัยปราศจากยาฆ่าแมลง โดยมุ่งเน้นไปที่ความต้องการของเกษตรกรรายย่อย นอกจากนี้ โครงการ **LIFE** มอบเงินทุนสำหรับการฝึกอบรมและการเสริมสร้างขีดความสามารถสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสหภาพยุโรปอีกด้วย

คณะกรรมการการยุโรปมุ่งมั่นที่จะช่วยเหลือผู้ค้าให้ลดการทำลายป่า และการทำให้ป่าเสื่อมโทรม โดยสนับสนุนให้มีการปรับปรุงธรรมาภิบาล ด้านป่าไม้ พัฒนากฎหมายและเสริมสร้างขีดความสามารถให้ดียิ่งขึ้น ณ การประชุมรัฐภาคีกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครั้งที่ 26 (COP26) สหภาพยุโรปให้ คำมั่นสัญญาว่าจะให้ความช่วยเหลือมูลค่า 1 พันล้านยูโรเพื่อสนับสนุน การอนุรักษ์ ป่าไม้ และบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนในประเทศผู้ค้า โดยมีโครงการริเริ่มความร่วมมือเพื่อการพัฒนา **Forest Partnerships** เป็นเครื่องมือใหม่ในการจัดการกับการทำลายป่าตาม ความต้องการเฉพาะของแต่ละประเทศด้วยความตระหนักว่าแนวทาง เดียวกันอาจใช้ไม่ได้ผลกับทุกประเทศ

“EUDR คือนักฆ่า SME”

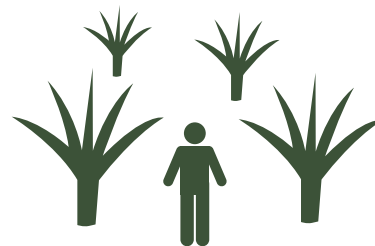
ความเป็นจริง: มีบทบัญญัติหลายข้อเพื่อแบ่งเบาภาระของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

ผู้ประกอบการ **SME** ได้รับการยกเว้นจากการที่จะต้องส่งรายงาน ประจำปี และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดที่ผ่อนปรนมากกว่าในส่วนของการลดความเสี่ยง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการ **SME** ขึ้นปลายน้ำไม่จำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะหรือยื่นรายงานการตรวจสอบสถานะสำหรับ ผลิตภัณฑ์ (หรือส่วนของผลิตภัณฑ์) ที่ได้รับการตรวจสอบตามข้อกำหนดนี้มาแล้วในช่วงต้นน้ำของห่วงโซ่อุปทาน

ธุรกิจขนาดเล็กและขนาดย่อมได้รับเวลาเพิ่มอีกหกเดือนในการเตรียมตัว ก่อนที่กฎระเบียบจะมีผลใช้บังคับ โดยให้เวลามากกว่าผู้ประกอบการ และผู้ค้าอื่น ๆ

ผู้ค้า **SME** ต่างจากผู้ค้าที่ไม่ใช่ **SME** ตรงที่ผู้ค้า **SME** ไม่จำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบสถานะหรือยื่นรายงานการตรวจสอบสถานะสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการตรวจสอบสถานะมาแล้วก่อนหน้านี้ในห่วงโซ่อุปทาน

ผู้ประกอบการ **SME** ในภาคส่วนผลิตภัณฑ์จากไม้ ที่เคยปฏิบัติตามกฎหมายการค้าไม้ของสหภาพยุโรป (**EU Timber Regulation, EUTR**) มาก่อนแล้ว จึงมีประสบการณ์ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการตรวจสอบข้อเท็จจริง (**due diligence**) ภายใต้กฎหมายของสหภาพยุโรปมาเป็นเวลากว่า 10 ปีแล้ว ดังนั้น **EUDR** จึงไม่ใช่สิ่งใหม่สำหรับพวกเขา

“EUDR จะส่งผลเสียต่อเกษตรกรรายย่อยในประเทศกำลังพัฒนา”

ความเป็นจริง: เกษตรกรรายย่อยนอกสหภาพยุโรปไม่มีการผูกพันทางกฎหมายภายใต้ EUDR และยังได้รับประโยชน์มากมายจากกฎระเบียบนี้

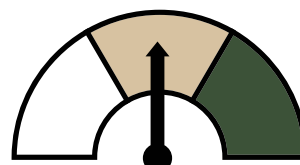
การผูกพันทางกฎหมายภายใต้ EUDR ใช้กับผู้ประกอบการที่นำผลิตภัณฑ์เข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรปเป็นครั้งแรก เช่น ผู้นำเข้า ไม่ใช่กับเกษตรกรที่ไม่ได้ขายผลิตภัณฑ์ของตนโดยตรงในสหภาพยุโรป จะตกอยู่กับ “ผู้ประกอบการที่นำสินค้าวางจำหน่ายในตลาดสหภาพยุโรป เช่น ผู้นำเข้า ไม่ใช่กับเกษตรกรรายย่อยที่ไม่ได้ขายสินค้าเข้าสู่สหภาพยุโรปโดยตรง”

เกษตรกรรายย่อยจะต้องให้ข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ (**geolocation data**) ของพื้นที่เพาะปลูกที่เป็นแหล่งที่มาของผลผลิตแก่ผู้ประกอบการ (**operators**) ที่จะนำสินค้าเข้าสู่ตลาดสหภาพยุโรป ข้อมูลดังกล่าวสามารถจัดหาได้โดยใช้เทคโนโลยีระบุพิกัดภูมิศาสตร์บนโทรศัพท์มือถือ ที่มีใช้อย่างแพร่หลายและไม่มีค่าใช้จ่าย (หรือเป็นค่าใช้จ่ายที่จ่ายเพียงครั้งเดียว)

องค์กรของเกษตรกรรายย่อยได้แสดงความเห็นว่า **EUDR** อาจช่วยเสริมสร้างสถานะของพวกเขาในห่วงโซ่มูลค่าให้แข็งแกร่ง และเป็นอิสระมากยิ่งขึ้น เนื่องจากพวกเขาเป็นผู้ครอบครองข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์ (**geolocation data**) ของแหล่งผลิตข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์จะช่วยให้พวกเขามีอำนาจต่อรองมากขึ้น ได้รับราคาที่ยุติธรรมกว่าเดิม มีรายได้ที่สูงขึ้น เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีมาตรการสนับสนุนที่เหมาะสมควบคู่กันไป

คณะกรรมการการยุโรปให้ความช่วยเหลือเกษตรกรรายย่อยโดยให้ทุนสนับสนุนผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น **Team Europe Initiative** (80 ล้านยูโร) และ **SAFE Programme** (60 ล้านยูโร) ซึ่งให้ทั้งความช่วยเหลือด้านการเงินและด้านวิชาการแก่ประเทศผู้ค้า

ข้อมูลเพิ่มเติมมีอยู่ในเอกสารข้อเท็จจริง (**factsheet**) เกี่ยวกับโอกาสสำหรับเกษตรกรรายย่อย

“ระบบจัดระดับความเสี่ยงเป็นการเลือกปฏิบัติ”

ความเป็นจริง: ระบบนี้มีความเป็นกลาง โปร่งใส และใช้กับทั้งประเทศในสหภาพยุโรปและนอกสหภาพยุโรปอย่างเท่าเทียมกัน

ระบบจัดระดับความเสี่ยง (การจัดกลุ่มประเทศ) กำหนดระดับความเสี่ยงให้แก่ประเทศหรือภูมิภาค (สูง มาตรฐาน หรือต่ำ) การประเมินเป็นไปตามการวิเคราะห์ที่เป็นกลางและโปร่งใสด้วยหลักเกณฑ์เชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์และแหล่งข้อมูลที่เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ระบบนี้ใช้กับทั้งประเทศในสหภาพยุโรปและนอกสหภาพยุโรป โดยเท่าเทียม เพื่อให้มั่นใจว่าทุกประเทศได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมกลุ่มที่อยู่ในระดับความเสี่ยงต่ำไม่ได้หมายความว่าได้รับการยกเว้นจากปฏิบัติตามข้อกำหนด ผู้ประกอบการที่จัดหาสินค้าโภคภัณฑ์จากพื้นที่ความเสี่ยงต่ำยังคงต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านการตรวจสอบสถานะและให้ข้อมูลพิกัดภูมิศาสตร์เพื่อให้แน่ใจว่าจะสามารถทำการตรวจสอบย้อนกลับได้อย่างสมบูรณ์

สำหรับกลุ่มที่อยู่ในระดับความเสี่ยงสูง การขนส่งจากประเทศในกลุ่มนี้ต้องเผชิญการตรวจสอบที่เข้มงวดยิ่งขึ้น แต่จะไม่มีการสั่งห้ามไม่ให้จำหน่ายผลิตภัณฑ์จากประเทศหรือภูมิภาคเหล่านี้ในตลาดสหภาพยุโรป ยิ่งไปกว่านั้น คณะกรรมการการยุโรปจะทำงานร่วมกับประเทศที่มีความเสี่ยงสูงเพื่อจัดการกับสาเหตุของการทำลายป่าและการทำให้ป่าเสื่อมโทรม รวมทั้งค้นหาวิธีในการลดระดับความเสี่ยง

"EUDR จะสร้างความปั่นป่วนในห่วงโซ่อุปทานทั่วโลก"

ความเป็นจริง: การผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่นับว่าปลอดจากการทำลายป่า

การผลิตทางการเกษตรที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2563 (2020) จะถือว่าปลอดจากการทำลายป่าภายใต้กฎระเบียบใหม่

Disclaimer:

This publication was produced with the financial support of the European Union and the German Federal Ministry of Economic Cooperation and Development. Its contents are the sole responsibility of GIZ and do not necessarily reflect the views of the EU or the Federal Ministry of Economic Cooperation and Development.

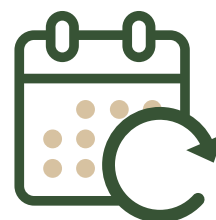
นั่นหมายความว่า การผลิตทางการเกษตรในปัจจุบันส่วนใหญ่จะไม่ได้รับผลกระทบ

คณะกรรมการการยุโรปและประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปกำลังดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนผ่านที่ราบรื่นโดยการวางมาตรการที่จำเป็น

มาตรการเหล่านี้รวมถึงการจัดตั้งระบบไอที เอกสารคำแนะนำ (Guidance document) และเอกสารคำถามที่พบบ่อย (Frequently Asked Questions documents) รวมทั้งคำแนะนำสำหรับผู้ประกอบการและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎระเบียบและชี้แจงข้อกังวลของภาคอุตสาหกรรม

ระบบสารสนเทศได้รับการออกแบบมาเพื่อลดภาระด้านเอกสารให้เหลือน้อยที่สุด โดยใช้ทะเบียนกลาง (central registry) ซึ่งช่วยให้สามารถกรอกข้อมูลและตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังอนุญาตให้ผู้ประกอบการและประเทศสมาชิกสามารถเชื่อมต่อระบบของตนเข้ากับระบบส่วนกลาง (ผ่าน Application Programming Interface) เพื่ออำนวยความสะดวกในการแบ่งปันข้อมูลโดยอัตโนมัติ

คณะกรรมการการยุโรปมีการเจรจากับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เปิดกว้างและสร้างสรรค์เพื่อคลายข้อกังวลและเพื่อให้แน่ใจว่า EUDR จะดำเนินการได้สำเร็จ โดยคำนึงถึงเกษตรกรรายย่อยทั้งภายในและภายนอกสหภาพยุโรปเป็นอันดับแรก และสหภาพยุโรปจะมอบเงินจำนวน 80 ล้านยูโรผ่านโครงการ Team Europe Initiative on Deforestation เพื่อช่วยเกษตรกรรายย่อยให้สามารถปรับตัวเข้ากับกฎระเบียบใหม่นี้

"การจัดกลุ่มประเทศมีความล่าช้า ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการค้า"

ความเป็นจริง: รายชื่อประเทศตามระดับความเสี่ยงจะถูกเผยแพร่ก่อนวันที่กฎระเบียบมีผลบังคับใช้

กระบวนการในการพัฒนาวิธีการจัดกลุ่มประเทศมีความคืบหน้าไปมากแล้ว โดยรายชื่อใกล้เสร็จสมบูรณ์และจะประกาศตามกำหนดเวลาก่อนที่จะเริ่มบังคับใช้กฎระเบียบนี้